

TIL ORIENTERING.

Under den 19. Nov. 1941 afrejste Minister Mohr fra Berlin til København. Forinden han afrejste, forespurgte han i det tyske Udenrigsministerium, om der var noget Bud at overbringe i Danmark. Herpaa svarede benægtende. Torsdag den 20. om Formiddagen aflagde han Besøg i det danske Udenrigsministerium, men der forhandlede intet af Betydning.

Torsdag Eftermiddag indfandt den tyske Befuldmægtigede v. Renthe-Fink sig i Udenrigsministeriet med et, som han kaldte det særdeles smigrende Tilbud til den danske Regering, om at tilslutte sig Aantikominternpagten. (Om dennes Ordlyd se Dagspressen for 25. November).

Det præciseredes fra tysk Side, at det var et Ønske og ikke et Krav, men man saa gerne, at Danmark sluttede sig til. Torsdag sammenkaldtes til et Ministermøde, hvor Sagen forelagdes. Stauning, Scavenius, Kjærboel Thune Jacobsen og Gunnar Larsen vilde stemme for Underskrivelsen, medens Halfdan Henriksen, Knud Kristensen, Buhl, Bording, Jørgen Jørgensen, Brorsen og Fibiger stemte imod. I Løbet af Fredagen forværredes Situationen betydeligt, idet det nu i en Note fra v. Ribbentrop betydedes, at det ikke længere var et Ønske, men et Krav. Kongen kunde ikke afholde Statsraad før Lørdag, og inden dette havde fundet Sted, havde v. Ribbentrop ringet og forlangt Svar inden Søndag Eftermiddag Kl. 4., idet man ikke kunde vente til Sagen var forelagt Tingene, da man ikke tog Hensyn til saadanne parlamentariske Dikkedarer. Inden Statsraadet havde v. Renthe-Fink overbragt Meddelelsen om, at saafremt et bejaende Svar ikke forelaa inden Kl. 4, vilde Tyskland tage følgende Forholdregler:

Overenskomsten af 9. April vilde blive opsagt med 24 Timers Varsel. Handelsforhandlingerne vilde blive afbrudt og endelig vilde Ministrene sikkert blive udskiftet. At man fra tysk Side mente det alvorligt kan ses deraf, at de tyske Tropper her i Landet blev hpldt i Alarmberedskab Natten mellem Lørdag og Søndag, for at kunne besætte Ministerierne, Administrationsbygningerne o. s. v. Endvidere blev det fra tysk Side sagt, at den tyske Gestapo vilde overtage Politibevogtningen her i Landet.

Stillet overfor disse Kendsgjerninger gik man til Statsraad. Her vilde de ovennævnte Ministre, der var for Underskrivelsen, at man straks skulde bøje sig, idet man frygtede en tysk Lydregering. De øvrige Ministre vilde stadigvæk ikke, idet man formodentlig frygtede Konsekvenserne af Underskrivelsen. Kongen var øjensynlig af samme Mening, men tilbød dog at ville skrive under, men han vilde ikke tage Ansvaret og Beslutningen alene, idet han, som han hævdede, ikke var Diktator. Saafremt Rigsdagen vilde dele Ansvaret med ham, var han villig.

Buhl udtalte sig i meget stærke Vendinger imod, og vendte sig direkte imod Scavenius, hvem han i uhyre stærke Udtryk karakteriserede. Knud Kristensen vilde ikke bøje sig, men tilsidst udtalte han, at han følte det, som man nu trykkede ham Revolveren for Brystet, og han gav meget modstræbende efter. Statsraadets Underskrift fulgte derefter.

Imidlertid var Rigsdagen indkaldt til Natmøde Søndag Aften Kl. 9. 30. Der var intet ordinært Møde, men kun Partimøder, da man ikke vilde have Fritz Clausen og Konsorter med. Alle Rigsdagsmænd var enige om, at man ville tiltræde. Socialdemokraterne stillede sig saadan, at de vilde desavouere Stauning og de øvrige soc. Ministre, saafremt Venstre og Konservative holdt fast ved, at nægte at godkende Underskriften. Imidlertid frygtede Tingene, at det danske Folk og navnlig de indflydelsesrige Kredse, der ikke syntes om Kommunisterne, skulde synes, at det var for spinkelt et Grundlag at gaa paa, og at skaffe de norske Tilstande her i Landet. Ligeledes var man enige om, at skulle det danske Folkestyre gaa under, saa vilde man gaa under samlet og ikke delt, som Tilfældet var i dette Spørgsmaal. Derfor vedtoges det efter ca. 4-1/2 Times Debat at tiltræde Underskrivelsen.

Det maa dog nu være klart for alle Danske, at de ikke er svigtet af deres Repræsentanter paa Tinge, og dette er de sidste Draaber af det edske Bæger, vi har maattet tømme i de sidste halvanden Aar, som vi nu har rullet ud. Det næste Krav kan forventes at blive stillet om militær Hjælp, og dette vil under ingen Omstændigheder blive opfyldt.

Det danske Folk maa nu være beredt til med et Øjeblikks Varsel at træde ind paa den norske Linie.